

— Долу епископъ Костадинъ! Долу кастрофилакъ Уза!

Вериги отъ бюстителѣ напиреха съ снишени су-
лици къмъ тълпитѣ, ала не можеха да ги отблъснатъ. То-
гава за втори пътъ, изплашенъ и гузенъ, Борилъ взе ре-
шение да даде одушникъ на народното негодувание.

Изпрати епископъ Костадинъ въ манастиръ, повика
обратно заточения кастрофилакъ Видулъ на мѣстото на
безчовѣчния грабителъ Уза. Помъчи се да засили вой-
ската, като привлече стари, изпитани Калоянови войводи.
Отпустна милости и опрощения на богомилитѣ, даде нѣ-
кои свободи на общинитѣ имъ, обеща да изпрати храни
въ гладуващи области.

6.

Седналь върху ниско, трикрако столче, подъ нате-
жалата асма на двора, Драганъ изрѣзваше съ бавно и
гърпеливо внимание връзъ бакърената тава плетеница
следъ плетеница: лозови листа, грандафилъ, гроздове.
Единъ богатъ влахъ, който имаше десетъ мандри по ви-
сокитѣ планински пасбища, я бѣ поръчалъ за сватбата
на дъщеря си.

Преди половинъ часъ бѣ припрѣскаль дъждъ, ала
мекото есенно слънце веднага бѣ изсушило плиткитѣ
докви. Само тукъ-таме по неподвижитѣ клоне нѣкое ли-
сто, обсипано съ дребни капчици, трепваше въ много-
цвѣтни искри. Смѣсенъ съ топлия влаженъ лъхъ на зе-
мята, отвсѣкжде се издигаше опияняващъ миризъ на прѣ-
щини. Нѣкои съседски стаси бѣха правили вече гроздо-
беръ, ала лозята на Драгановия баща бѣха посадени по-
нависоко и мѣчно зрѣеха.

Връзъ прага на малката къща, градена отъ едри,
грубо дѣлани камъни, се изправи закръглена жена, съ за-
претнати ржкави, подпрѣла ржце на хълбоцитѣ си.

— Радуль се забави...

— Може да е имало много люде на млината, мамо

— За колко ще му смѣлятъ човаль жито! Пъкъ в
сѣното се е понзмокрило... Днесъ ли намѣрихме да го